

OCEANOW (3) *ai*

oceanow (2), **oceanowy** (1).

Oba o, e oraz a jasne.

sg m A oceanowy (1). \diamond f N (attrib) oceanowa (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przymiotnik od „ocean” ‘słona powłoka wodna, pokrywająca większą część kuli ziemskiej’ (1) :*

*Wyrażenie: »nurt oceanowy« (1): człowieczy przemysł tak ielt śmiály/ Iż ten świat widział mu fię máły/ Więc przepłynąwłzy nurt Oceánowy/ Nálazł świat nowy. *KlonFlis* D2v.*

2. *Przymiotnik od „Oceanus” ‘mit. Bóstwo, ojciec wszystkich rzek i źródeł’ (2) :*

*Wyrażenie: »cora, dziewczka oceanowa« = *Oceanida*, córka *Okeanosa*; nimfa zamieszkująca wody oceanu [szyk 1:1] (1:1): Cz warta była Korfea Oceanowá corá/ tá wymyfliá woz o czterzech kołach *BielKron* 23; *Oceanitis*, *Dziewká Oceanowá Mqcz* 258d; [*UrsinGramm* 246].*

Cf OCEAŃSKI

DDJ